

absolutte Konge og Regeringer egentlig vare dem, der sthrede det hele, og som det hele mere eller mindre var afhængigt af, var det klart, at der ogsaa kunde gives en hel Mængde Anordninger, som der ogsaa blev givet til Beskyttelse, saa vel for Bønder, som Husmænd og Arbejdere i Almindelighed. Men naar man lever i en Tid, hvor alle kræve Frihed, og Ligbed med, er det meget vanskeligt at give disse enstbige Beskyttelseslove, hvor man kuldstaster alle de Principper, man ellers paafalder.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hørdum): Sige over for nogle Bemærkninger af den ærede Minister, som vare i Overensstemmelse med en Bemærkning fra det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage), der talte om det gode Hjerte og visnøt troede, at hans er det bedste og største af dem, der er herinde, skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Det saa ud til, at den ærede Minister og det ærede Medlem mente, at jeg havde erkendt, at den Kritik, som fremkom fra det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), var saa slaende, af en saadan Bestaffenhed, at den ikke var til at hvare paa. Jeg vil nødig have, at det skal se saadan ud. Det er ingenlunde Tilfældet, men jeg maa sige, at det ærede Medlem i sin Kritik af vort Forslag, i sin Maade at kritisere det paa, vanskeliggjorde det noget at følge med, hvad det i Virkeligheden var, han selv mente om Sagen, og da han saa endelig kom til det Resultat at opfordre Forslagsstillerne til at tage Forslaget tilbage, mente jeg ikke, at jeg havde nogen Forpligtelse til at inklade mig videre derpaa. Jeg mener, at det var — jeg maa ikke bruge Ordet brutalt, men at det var en Fremgangsmaade, som var ukendt her i Tinget, og da mente jeg ikke at have nogen Forpligtelse til at inklade mig i nogen Diskussion med det ærede Medlem. Havde det ærede Medlem taget paa Sagen første Gang, som han saa paa den sidste Gang, havde der været god Grund til at diskutere med ham om de enkelte Punkter, men da der forekom mig at være saa himmelvid Forskel paa hans første og anden Udtalelse, kan man meget godt sige, at efter hans første Foredrag var der ingen Grund til at definere og diskutere de enkelte Spørgsmaal med det ærede Medlem. Nu forstod jeg først det ærede Medlem. Det var altsaa Lugtens Ris, han svang over vore Hoveder første Gang, for at vi ikke oftere skulde inklade os paa at komme med Forslag 2 Gange. Naar vi ikke fik dem anerkendte første Gang, havde vi at vogte os for at komme anden Gang

med dem. Men ihvorvel vi have taget Hensyn til fremkomne Bemærkninger, saa er Grundtanken dog den samme og maa være den samme, for ellers var der ingen Mening i paa ny at komme med Forslaget. Der er altsaa taget noget ud og sat noget til, alt rettende os efter, hvad der er blevet gjort gældende her i Tinget ved tidligere Behandlinger. Men jeg kan ogsaa som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) forsikre det ærede Medlem fra Aalborg, at vi ikke saaledes lade være at komme med Forslaget, selv om det bliver forkastet 1, 2 eller flere Gange, ingenlunde! Det gør jo Regeringen heller ikke, og det er der vist næppe nogen, der gør, for saa vidt det overhovedet har nogen Betydning, hvad der bliver lagt frem her i Tinget. Det ærede Medlem bemærkede, at han havde ventet, at vi skulde have fremkommet med Ytringer om, at de andre Lande gif i samme Retning, som det af os her foreslaede, og han henviste da selv til England i saa Henseende. Ja, jeg ved jo meget godt, at der staar i „Rigsdagstidende“, at den tidligere Ordfører for Forslagsstillerne fremdrog, at den engelske Regering — ja, om det var Regeringen eller Kommunalbestyrelsen, skal jeg ikke kunne sige, men i hvert Fald de engelske Autoriteter ved Verticitering af Arbejder havde forespurgt vedkommende, der gav Tilbud, hvilken Arbejdsløn de vilde betale, men videre kom man ikke. Men siden nu det ærede Medlem selv har bragt Sagen frem her, skal jeg sige, at det er blevet mig meddelt, og jeg tror, at det er fra paalidelig Kilde, at det londonfke Kommunalraad sidste Foraar har besluttet, at alle kommunale Arbejder for Fremtiden skulle udføres efter Jagforeningernes Priskurant. Jeg tror at kunne garantere for Rigtigheden deraf, den Kilde, jeg har det fra, stoler jeg paa, og i saa Tilfælde maa dog det ærede Medlem erkende, at kan det lade sig gøre i London, kan det sandelig ogsaa lade sig gøre i Kjøbenhavn. Man har saadan en Tilbøjelighed til her hjemme at ryste paa Hovedet, naar man vil have noget gennemført her, som er gennemført andre Steder. Men jeg tror ingen Grund der er til at ryste paa Hovedet. Jeg tror, det lader sig gøre at gennemføre Sagen, naar man vil det. Det ærede Medlem fra Aalborg er i Virkeligheden ogsaa den eneste, der har taget saa bestemt Afstand fra det, og efter hans sidste Udtalelser lader det til, at selv han er noget medgørligere, saa vi kunne komme til til at forhandle med ham. Den første Gang, maa det ærede Medlem indrømme,